

ΚΤΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

Κτητικές λέγονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν σε ποιον ανήκει κάτι, δηλαδή ορίζουν τον κτήτορα.

Οι κτητικές αντωνυμίες έχουν τρία πρόσωπα, όπως και οι προσωπικές, και σχηματίζονται από τα θέματα των αντίστοιχων προσωπικών αντωνυμιών:

Α. Για έναν κτήτορα

α' πρόσωπο: ἐμός, ἐμή, ἐμόν (= δικός μου, δική μου, δικό μου)

β' πρόσωπο: σός, σή, σόν (δικός σου, δική σου, δικό σου)

γ' πρόσωπο: ἐός, ἐή, ἐόν (δικός του, δική του, δικό του)

Β. Για πολλούς κτήτορες

α' πρόσωπο: ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον (δικός μας, δική μας, δικό μας)

β' πρόσωπο: ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον (δικός σας, δική σας, δικό σας)

γ' πρόσωπο: σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον (δικός τους, δική τους, δικό τους)

Οι κτητικές αντωνυμίες κλίνονται ως εξής:

	ενικός αριθμός			πληθυντικός αριθμός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ον.	ἐμός	ἐμή	ἐμόν	ἐμοί	ἐμαί	ἐμά
γεν.	ἐμοῦ	ἐμῆς	ἐμοῦ	ἐμῶν	ἐμῶν	ἐμῶν
δοτ.	ἐμῷ	ἐμῇ	ἐμῷ	ἐμοῖς	ἐμαῖς	ἐμοῖς
αιτ.	ἐμόν	ἐμήν	ἐμόν	ἐμούς	ἐμάς	ἐμά

Όμοια κλίνονται και οι κτητικές αντωνυμίες των άλλων δύο προσώπων: σός, σή, σόν· ἐός, ἐή, ἐόν.

	ενικός αριθμός			πληθυντικός αριθμός		
	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό	θηλυκό	ουδέτερο
ον.	ἡμέτερος	ἡμετέρα	ἡμέτερον	ἡμέτεροι	ἡμέτεραι	ἡμέτερα
γεν.	ἡμετέρου	ἡμετέρας	ἡμετέρου	ἡμετέρων	ἡμετέρων	ἡμετέρων
δοτ.	ἡμετέρῳ	ἡμετέρᾳ	ἡμετέρῳ	ἡμετέροις	ἡμετέραις	ἡμετέροις
αιτ.	ἡμέτερον	ἡμετέραν	ἡμέτερον	ἡμετέρους	ἡμετέρας	ἡμέτερα

Όμοια κλίνονται και οι κτητικές αντωνυμίες των άλλων δύο προσώπων: ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.

Παρατηρήσεις

1. Το αρσενικό κλίνεται όπως τα αρσενικά ουσιαστικά της β' κλίσης.
2. Το θηλυκό κλίνεται όπως τα θηλυκά ουσιαστικά της α' κλίσης.
3. Το ουδέτερο κλίνεται όπως τα ουδέτερα ουσιαστικά της β' κλίσης.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

Προσωπικές λέγονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν τα τρία πρόσωπα του λόγου:

- α.** πρώτο πρόσωπο είναι εκείνο που ενεργεί
- β.** δεύτερο πρόσωπο είναι εκείνο που του απευθυνόμαστε
- γ.** τρίτο πρόσωπο είναι εκείνο για το οποίο γίνεται λόγος

Η προσωπική αντωνυμία κλίνεται ως εξής:

	ενικός αριθμός		
	α΄ πρόσωπο	β΄ πρόσωπο	γ΄ πρόσωπο
ον.	ἐγώ	σὺ	-
γεν.	ἐμοῦ, μου	σοῦ, σου	(οὗ)
δοτ.	ἐμοί, μοι	σοί, σοι	οἶ, οί
αιτ.	ἐμέ με	σέ, σε	(ἐ)

	πληθυντικός αριθμός		
	α΄ πρόσωπο	β΄ πρόσωπο	γ΄ πρόσωπο
ον.	ἡμεῖς	ὕμεῖς	(σφεῖς)
γεν.	ἡμῶν	ὕμῶν	(σφῶν)
δοτ.	ἡμῖν	ὕμῖν	σφίσι(ν)
αιτ.	ἡμᾶς	ὕμᾶς	(σφᾶς)

Παρατηρήσεις

1. Στη γενική και στη δοτική του ενικού υπάρχουν δύο τύποι, ο δυνατός (ἐμοῦ, ἐμοί, σοῦ, σοί) και ο αδύνατος (μου, μοι, σου, σοι).
2. Ο δυνατός τύπος χρησιμοποιείται όταν υπάρχει έμφαση, ενώ ο αδύνατος όταν δεν υπάρχει.
3. Από το γ΄ πρόσωπο εύχρηστοι ήταν οι τύποι οἶ, οί και σφίσι(ν).
4. Για την ονομαστική του γ΄ προσώπου χρησιμοποιούσαν τις δεικτικές αντωνυμίες οὗτος, ἐκεῖνος, ὅδε, ενώ για τις πλάγιες πτώσεις την επαναληπτική αντωνυμία αὐτός.